

Til nr. 7

Bestemmelsen foreslås ophævet, da forslaget om ophævelse af den gældende § 58 gør den overflødig, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 8

Bestemmelsen foreslås ophævet, da indholdet af bestemmelsen fremgår af den foreslåede § 58 n, jf. forslagens § 1, nr. 11. § 58 n har et bredere anvendelsesområde end § 57 b, stk. 5, men bestemmelserne svarer i øvrigt indholdsmæssigt til hinanden.

Til nr. 9

Bestemmelsen gennemfører finality-direktivets artikel 6, stk. 3, hvorefter det påhviler den myndighed, der modtager anmeldelse om betalingsstandsning fra en deltager i et betalings- eller værdipapirhandelssystem, der er anmeldt til Kommissionen i henhold til direktivets artikel 10, straks at give meddelelse til den myndighed (i Danmark: Finanstilsynet), der er ansvarlig for anmeldelse af systemerne til Kommissionen. Det samme gælder i tilfælde af, at der afsiges konkursdekret eller åbnes tvangsakkordforhandling for en sådan deltager. Finanstilsynet er ifølge direktivbestemmelsen forpligtet til straks at videregive sådanne meddelelser til de øvrige lande i Den Europæiske Union samt lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 10

Den foreslåede ændring er en præcisering af den eksisterende § 57 e og har til formål at tydeliggøre, at udenlandske deltagere i danske clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i henhold til lovens § 57 d, kan tænkes at blive underkastet insolvensbehandling, der ikke er omfattet af begreberne betalingsstandsning, konkurs og tvangsakkordforhandling. Dette skyldes, at insolvensbegrebet ikke afgrænses på helt samme måde i alle medlemslande.

Til nr. 11

Det foreslås, at reglerne, der gennemfører collateral-direktivet, indsættes i to nye kapitler, kapitlerne 18 a og 18 b. Samtidig ophæves den gældende § 58, da den erstattes af de foreslåede §§ 58 h og i.

Til § 58

I § 58 fastslås det, at bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse, som er defineret i § 58 a, stk. 1.

Bestemmelsen gennemfører endvidere collateral-direktivets artikel 1, stk. 5. Ifølge direktivet er de ene-

ste sikringsakter, som medlemsstaterne kan kræve for finansiell sikkerhed i national lovgivning, at den finansielle sikkerhed leveres, overdrages, besiddes eller på anden måde bringes i sikkerhedshavers eller en på dennes vegne handlende persons besiddelse eller under dennes kontrol. Består pantet af f.eks. værdipapirer på en individuel konto, opfyldes sikringsakten ved registrering i Værdipapircentralen A/S. Ifølge den foreslåede § 58 f kan en finansiell sikkerhed bestå af kontanter eller værdipapirer omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 1-5, og i relation til disse typer af sikkerheder er de gældende sikringsakter efter dansk ret ikke i strid med direktivet. Den, der gør gældende, at sikringsakten er foretaget, skal kunne føre bevis herfor. Dette kan ske ved, at der fremlægges skriftlig dokumentation for sikringsaktens foretagelse, men beviset kan i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler føres på anden måde.

Bestemmelserne i kapitlet finder anvendelse, når sikkerheden er stillet. Eksempelvis finder reglen i § 58 k om opretholdelse af aftaler om overdragelse af ejendomsret således først anvendelse, når den relevante sikringsakt er foretaget. På tilsvarende vis finder reglerne om supplerende sikkerhed i § 58 l alene anvendelse på ændringer i værdien af en sikkerhed, hvis den relevante sikringsakt er iagttaget.

I *stk. 2* bestemmes, at reglerne i §§ 58 h og i finder anvendelse på aftaler, der alene indeholder bestemmelse om slutfregning og løbende netting som defineret i §§ 58 h og i. §§ 58 h og i gælder således for aftaler om slutfregning og løbende netting, uanset om aftalen er indgået som led i en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse. Efter den gældende § 58 er det allerede muligt at indgå aftale om slutfregning med virkning over for tredjemand for visse finansielle forpligtelses vedkommende.

Til § 58 a

Bestemmelsen gennemfører definitionerne i collateral-direktivets artikel 2, stk. 1, litra a, b og c, og angiver, hvilke typer aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse, der er omfattet af loven. Det er allerede muligt efter gældende ret at indgå aftale om sikkerhedsstillelse i form af pantsætning.

Ved en aftale om sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret overdrager sikkerhedsstiller ejendomsretten til den finansielle sikkerhed til sikkerhedshaver med det formål at sikre eller dække indfrielsen af sine forpligtelser i henhold til aftalen. Bestemmelsen sikrer bl.a., at der inden for Den Europæiske Union opnås ensartede regler for repo-forretninger, da der ikke er ensartede regler i medlemslandene